TROOST IN JEZUS' LIEFDE

(♩ = ca. 120)

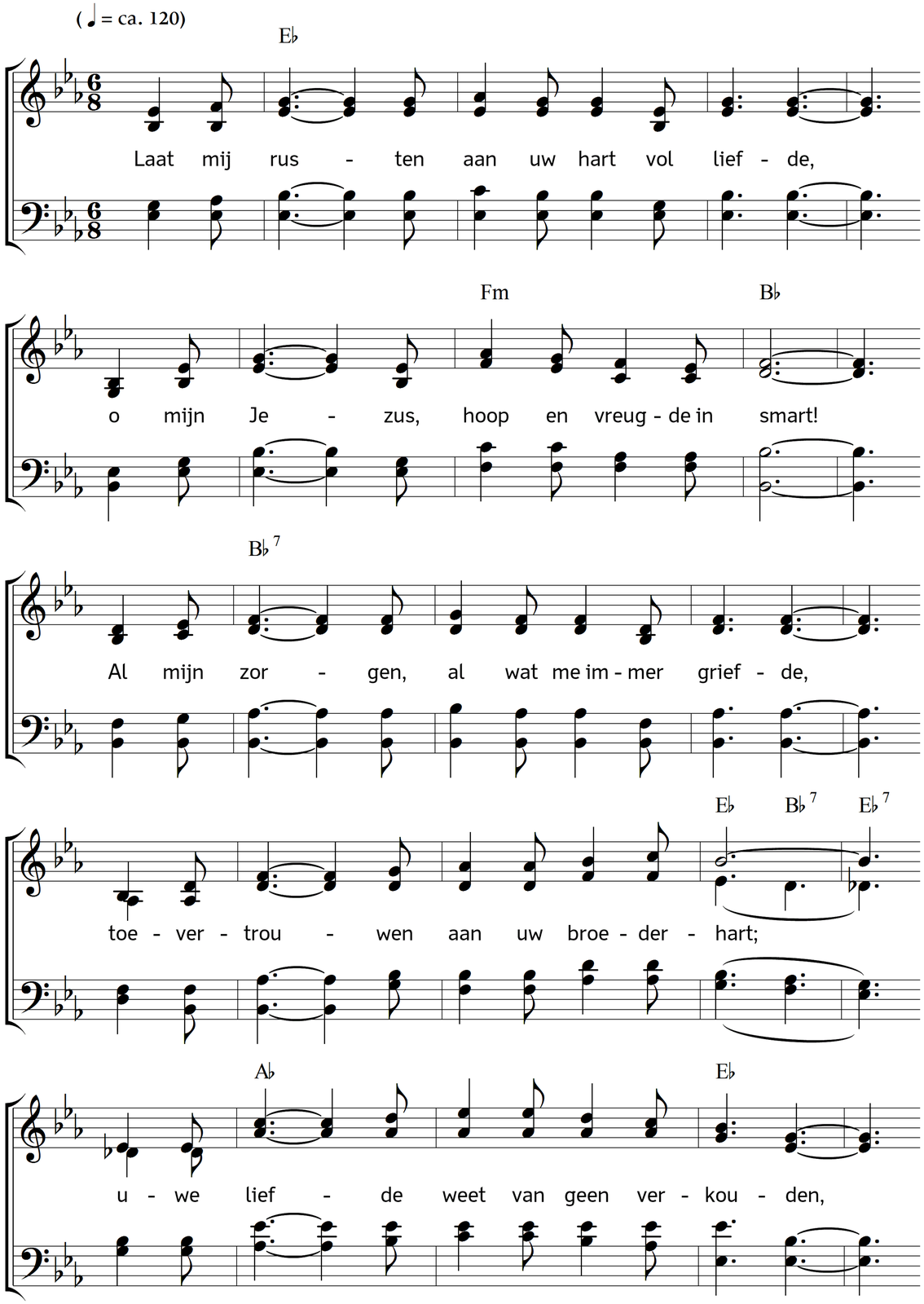

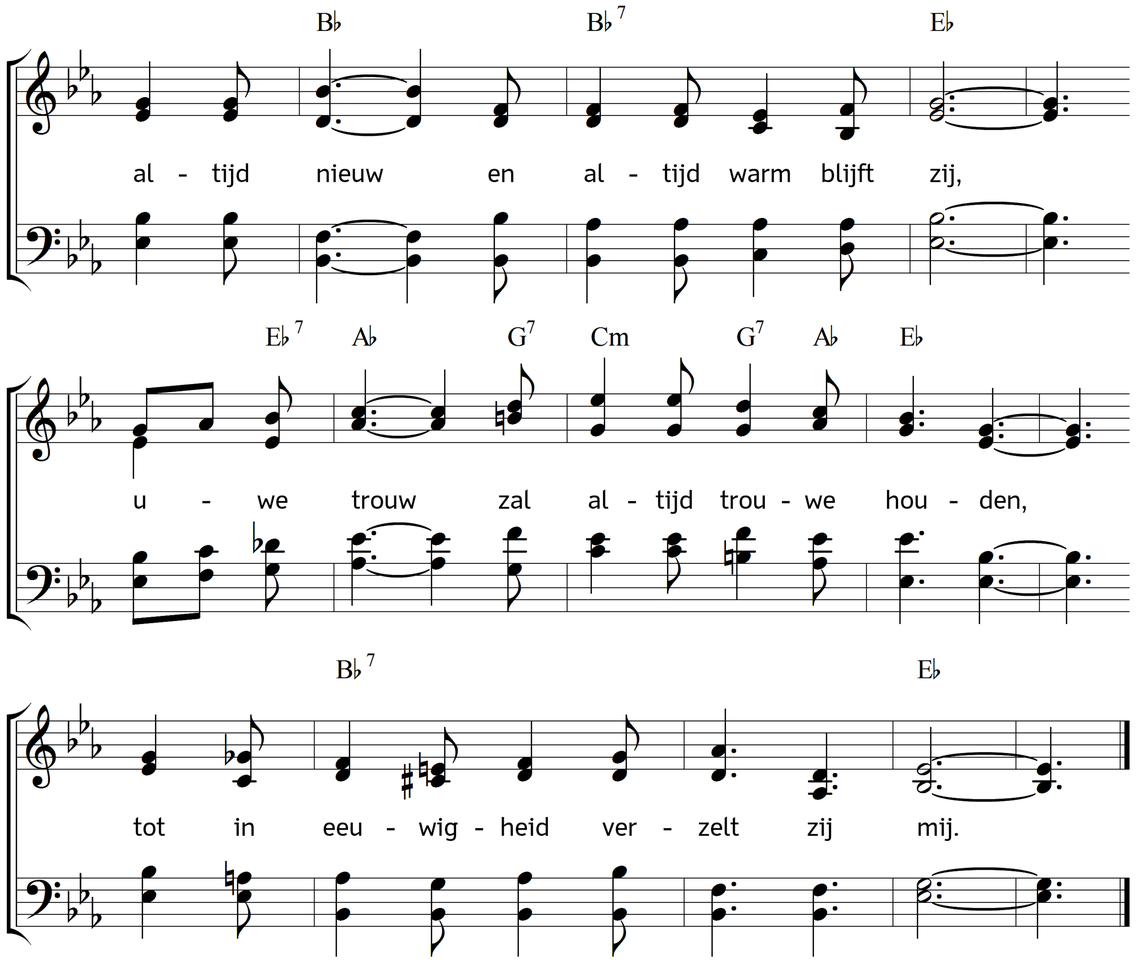

2. Wat toch is de trouw van aardse vrinden,
Heer! bij uw onschatb're liefde waard?
Is er hier één liefde op aard te vinden,
die der tijden wissling niet ervaart?
Die in 't leven nimmer zal verkoelen,
in de wereld nooit haar reinheid derft;
in de grijsheid jeugdig zich blijft voelen,
en, in 't eind, niet met het lichaam sterft?

3. Ach, wat ons op aard nog is gebleven
van de liefde, die er vreemdlinge is,
is het niet, met veel onreins doorweven,
vaak een bron van leed en droefenis?
Heeft de mens zijn diersten wens verworven,
baadt hij zich in liefdes rein genucht –
eer hij 't gist is vaak zijn vreugd gestorven,
en de hemel zijner liefde ontvlucht!

4. Maar een liefde, nimmer te doorgronden,
groot en heilig, rein en onverkoeld,
hebt Gij, Heer! in spijt van onze zonden,
van alle eeuwigheid voor ons gevoeld!
En hoe vaak U onze lauwheid griefde,
onuitblusbaar blijft uw liefdevlam;
eeuwig duurt die Goddelijke liefde,
die in de eeuwigheid haar' oorsprong nam.

5. Jezus! Vriend, wiens liefderijk erbarmen
geenszins uitwerpt wie slechts tot U snelt,
Die uw trouwe, tedre broederarmen
elken kleinen zeegnend openstelt:
laat, zo dikwijls mij door aardse smarte
't hart bezwaard wordt, 't oog van tranen nat,
laat mij rusten aan uw vriendenharte,
zalig, dat uw liefde ook mij omvat!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Albertine Kehrer. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/130/